

selv efter at vi have fordelt Udgifterne til Arden Station over den projekterede Banelinie, og selv efter at vi have lagt de 45,000 Kr. til pr. Mil, som man har draget fra i Landssthinget, bliver dog Summen mindre end den, der er beregnet at skulle medgaa til den af Regjeringen foreslaaede Linie fra Høbro til Løgstør. Dette synes jeg iøvrigt ogsaa taler til Gunst for den Maade hvorpaa vi have foreslaaet at omændre Lovforslaget. Vi faae en Linie, der er forholdsvis billigere, og som dog er bygget bedre, og ligger saaledes, at den kommer Egnen i langt fuldere Grad til Nytte end den af Regjeringen foreslaaede. (Indenrigsministeren: Men Viborg Station?) ... Ja, om Viborg Station have vi af høist nærliggende Grunde ikke talt noget Videre, blandt Andet fordi der paa Finantsloven forlanges et ikke ubetydeligt, ja efter min Mening, et meget betydeligt Beløb til Udvidelse af Viborg Station. Det har man gjort, forinden der var Tale om en mulig Tilslutning i Viborg af en Løgstør—Viborg Bane; men jeg skulde tage meget feil, om ikke en af Grundene til, at man i Finantsudvalget ikke er gaaet ind paa den fordrede Bevilling af 160,000 Kr. til Udvidelse af Viborg Station, netop har været den, at man mente, at Spørgsmaalet burde hvile, indtil det var afgjort, om ikke Løgstør—Viborg Banen skulde slutte til i Viborg, idet det høist naturligt maatte faae Indflydelse paa Indretningen af Viborg Banegaard. Hvor vidt nu de 160,000 Kr. ere tilstrækkelige til Viborg Stations Udvidelse, dersom Løgstør—Viborg Banen skal slutte sig til i Viborg, derom er det mig ikke muligt at have nogen Mening, men jeg antager, at nogen særlig betydelig Forøgelse vil det næppe kunne medføre. Jeg har nemlig ganske vist undret mig over, at der kunde blive Spørgsmaal om en saa betydelig Sum til Udvidelse af Viborg Station, men jeg har faaet den Forklaring, som jeg ogsaa finder naturlig, efter at jeg har havt Leilighed til at undersøge Forholdene paa Stedet, at det er begrundet deri, at det maa anses for nødvendigt at foretage meget betydelige Opfyldningsarbejder i Viborg Sp. En Jernbanelinie fra Løgstør til Viborg vil ganske naturlig komme til at løbe fra Nordenden af Viborg Sp langs med den vestlige Del af Viborg Sp, og netop naar denne Station tænkes udvidet ud i Søen og nordøst, tror jeg ikke — men det er naturligvis Noget, hvorom jeg maa udtale mig med al Reservation — at den Omstændighed, at Løgstør—Viborg Banen slutter sig til, vilde forsøge Udgiften til Ombygning og Udvidelse af Viborg Station meget.

Vi have fremdeles foreslaaet, at §§ 2 og 6 udgaa. Det vil med andre Ord sige, at vi have foreslaaet, at det fordrede Tilskud fra Egnen til Banen af 50,000 Kr. pr. Mil skulde stryges. Ogsaa i den Henseende holder jeg mig i det Hele taget til mine tidligere Udtalelser. Min Mening var jo den, at det forekom mig for det Første at være tvivlsomt, om der burde kræves noget Tilskud til denne Bane, idet der nemlig, naar det erkjendes, at Løgstør—Viborg Banen er et naturligt Led i den gennemgaaende Linie, ingen retfærdig Grund var til at forlange Tilskud til denne Del af Statsbanen; men dernæst var der i alt Fald ingen Grund til at stille Fordringen anderledes lige over for de jydste Baner end lige over for de sjællandske, og som bekendt findes der ikke nogen Fordring om Tilskud til Slagelse—Næstved Banen. Det var derfor naturligt, at vi gennem vore Vædringsforslag maatte søge at tilvejebringe en lignende Stilling for den jydste Bane som for den sjællandske Bane. Men forøvrigt vil jeg, for mit eget personlige Bedkommende i alt Fald, udtale, at jeg erkjender meget vel, at der laaber sig anføre Grund for ikke saaledes at gaa helt bort fra de — ja man kan vel næppe kalde det Principer, men fra den Praxis, der i alt Fald tildels har været fulgt tidligere ved Jernbaneanlæg, og jeg kunde derfor meget godt finde det forstaaeligt, om man baade for de sjællandske Jernbaners og for de jydste Jernbaners Bedkommende fordrede paa den ene eller anden Maade, under den ene eller den anden Form, Tilskud til Jernbaner, og som sagt, principielt kan jeg ikke have noget Bæsentligt at erindre derimod, og jeg skal føie til, at jeg anser det for at være i saa høi Grad magtpaaliggende for den paagældende Egn snart at komme i Besiddelse af dette Jernbanegode, og jeg tror, at det er at imødekomme disse Egnes Ønsker, naar jeg udtaler Beredvillighed til, hvad dette Punkt angaar, i høi Grad at komme de Anstuelser i Møde, som maatte næres af den ærede Minister. For mit Bedkommende er jeg altsaa meget villig til at forhandle om et Tilskud til disse Banestrækninger derovre. Om dette skal hvedes paa den ene eller den anden Maade, enten ad den Vel, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns tredie Valgfreds (Tvermoes), eller i Form af Peng, om Pengetilskudet skal hvedes af hele Strækningen eller kun af, hvad der kunde betegnes som Sidebane, skal jeg lade staa hen. Det forekommer mig, at, den Fordring, som var stillet i Landssthingets Forslag, saaledes som det kom til os, om at Tilskudet skulde være 50,000 Kr. pr. Banemil over hele Stræk-